

F. t. l. vedr. konkurrenceloven

net kan efter § 9, stk. 3, stille nærmere vilkår for offentliggørelsen. Ifølge Datatilsynets standardvilkår for offentliggørelse af afgørelser forudsættes det, at der sker anonymisering af bl.a. personnavne.

Offentliggørelsen sigter mod at sikre, at forbrugere og virksomheder får en reel mulighed for at rejse et eventuelt erstatningskrav eller vælge at undlade at handle med en virksomhed, herunder også enkeltmandsvirksomheder, der har deltaget i ulovlige aktiviteter. Denne mulighed afskæres, hvis det ikke er muligt ud fra offentliggørelsen at identificere den enkeltmandsvirksomhed, der idømmes eller vedtager en bøde efter § 23, og en anonymisering ville derfor være ensbetydende med, at selve formålet med offentliggørelsen forspildes.

Datatilsynet vil - med undtagelse af vilkår om anonymisering - i øvrigt kunne fastsætte vilkår for offentliggørelsen af afgørelser.

Til nr. 21

Den foreslåede bestemmelse angiver, at Konkurrencerådet er den myndighed, som er kompetent til at anvende artikel 81 og 82 i EF-traktaten, jf. artikel 35, stk. 1, i gennemførelsesforordningen.

Den gældende bestemmelse i § 14, stk. 1, foreslås præciseret, så den bedre afspejler Konkurrencerådets kompetence til midlertidigt eller endeligt at indstille behandlingen af en sag efter gennemførelsesforordningens artikel 13.

Gennemførelsesforordningen har som forudsætning, at Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder sammen danner et netværk af myndigheder, der alle har kompetence til at anvende EU-konkurrencereglerne i nært samarbejde, jf. pkt. 15 i præambelen til forordningen. De nærmere retningslinjer for samarbejdet i netværket fremgår af Kommissionens meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder (EU-Tidende 2004, nr. C 101, s. 43).

I de fleste tilfælde vil den myndighed, der modtager en klage eller indleder en procedure på eget initiativ, behandle hele sagen. Omfordeling af en sag inden for netværket kan imidlertid komme på tale, hvis enten en myndighed finder, at den ikke har særlige forudsætninger for at behandle sagen, eller hvis andre myndigheder mener, at de også har særlige forudsætninger for at behandle sagen. Forslaget tager med ordene »som følge af en henvisning... fra andre konkurrencemyndigheder i Den Europæiske Union« højde for, at Konkurrencerådet kan anvende artikel 81 og 82 i sådanne sager.

Såvel efter den gældende bestemmelse som efter den foreslåede bestemmelse har Konkurrencerådet, som det er fastslået af Konkurrenceankenævnet, vide beføjelser til at afvise at behandle en sag. Konkurrencerådet kan således på et hvilket som helst tidspunkt i sagsbehandlingen afvise at behandle alle eller nogle af de klagepunkter, som en klager har rejst. Som Konkurrenceankenævnet har udtalt, er det vigtigt at være opmærksom på, at der kan være forskel på, hvor mange myndighedsressourcer der ud fra et klagersynspunkt kan ønskes anvendt på en sag, og hvilken ressourceanvendelse sagen ud fra det offentlige interesse i lovens overholdelse – bagudrettet og fremadrettet – med rimelighed kan bære.

Konkurrencerådet vil således kunne beslutte, at det ikke vil træffe afgørelse i en sag. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor rådet får forelagt en sag, og hvor det viser sig, at rådet først vil kunne træffe afgørelse efter at have iværksat yderligere ressourcekrævende undersøgelser. Dette er vigtigt af hensyn til en så effektiv anvendelse og en hensigtsmæssig prioritering af Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens ressourcer som muligt.

Det er endvidere i overensstemmelse med praksis efter EU-retten. EF-Domstolen har således udtalt, at Kommissionen med henblik på effektivt at kunne udføre opgaven med at påse, at principperne i artikel 81 og 82 anvendes, er berettiget til at prioritere de klager, den modtager, forskelligt, og at Kommissionen i denne forbindelse råder over en skønsbeføjelse, som ikke afhænger af, om sagens behandling befinder sig på et mere eller mindre fremskredt stadium.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, i gennemførelsesforordningen, at hvis konkurrencemyndighederne i to eller flere medlemsstater modtager en klage eller indleder procedure på eget initiativ med hensyn til den samme aftale m.v. eller adfærd, udgør den omstændighed, at en myndighed behandler sagen tilstrækkelig grund for de øvrige myndigheder til enten at suspendere eller at afvise sagen med henvisning til, at den allerede behandles af en anden national konkurrencemyndighed. Der er dog ingen pligt til dette. Forslaget præciserer Konkurrencerådets kompetence til at afgøre, om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Konkurrencerådet vil også i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i gennemførelsesforordningen kunne indstille sagsbehandlingen, dvs. afvise sagen, hvis Kommissionen eller en anden medlemsstats konkurrencemyndighed allerede har truffet afgørelse i samme sag.